

Ulotka dla pacjenta: informacja dla użytkownika

Meropenem, 500 mg, proszek do sporządzania roztworu do wstrzykiwań lub infuzji
Meropenem, 1 g, proszek do sporządzania roztworu do wstrzykiwań lub infuzji

meropenem

Należy uważnie zapoznać się z treścią ulotki przed zastosowaniem leku, ponieważ zawiera ona informacje ważne dla pacjenta.

- Należy zachować tę ulotkę, aby w razie potrzeby móc ją ponownie przeczytać.
- W razie jakichkolwiek wątpliwości należy zwrócić się do lekarza, farmaceuty lub pielęgniarki.
- Lek ten przepisano ściśle określonej osobie. Nie należy go przekazywać innym. Lek może zaszkodzić innej osobie, nawet jeśli objawy jej choroby są takie same.
- Jeśli u pacjenta wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi, farmaceucie lub pielęgniarce. Patrz punkt 4.

Spis treści ulotki

1. Co to jest lek Meropenem i w jakim celu się go stosuje
2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Meropenem
3. Jak stosować lek Meropenem
4. Możliwe działania niepożądane
5. Jak przechowywać lek Meropenem
6. Zawartość opakowania i inne informacje

1. Co to jest lek Meropenem i w jakim celu się go stosuje

Meropenem należy do grupy leków nazywanych antybiotykami karbapenemowymi. Jego działanie polega na niszczeniu bakterii, które mogą powodować ciężkie zakażenia.

Meropenem jest stosowany do leczenia następujących zakażeń u dorosłych i dzieci w wieku 3 miesięcy i starszych:

- Zakażenie płuc (zapalenie płuc).
- Zapalenie oskrzeli i płuc w przebiegu mukowiscydozy.
- Powikłane zakażenia układu moczowego.
- Powikłane zakażenia w obrębie jamy brzusznej.
- Zakażenia śródporodowe i poporodowe (mogące rozwinąć się podczas lub po porodzie).
- Powikłane zakażenia skóry i tkanek miękkich.
- Ostre bakteryjne zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych (meningokokowe).

Meropenem może być stosowany w leczeniu gorączkujących pacjentów z neutropenią, u których podejrzuje się zakażenie bakteryjne.

Meropenem może być stosowany w leczeniu zakażeń bakteryjnych krwi, które mogą być związane z zakażeniami wymienionymi powyżej.

2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Meropenem

Kiedy nie stosować leku Meropenem

- Jeśli pacjent ma uczulenie na meropenem lub którykolwiek z pozostałych składników tego leku (wymienionych w punkcie 6).

- Jeśli u pacjenta stwierdzono uczulenie na inne antybiotyki, takie jak penicyliny, cefalosporyny lub karbapenemy, ponieważ pacjent taki może być także uczulony na meropenem.

Ostrzeżenia i środki ostrożności

Przed zastosowaniem leku Meronem należy poinformować lekarza, farmaceutę lub pielęgniarkę:

- jeśli pacjent ma choroby wątroby lub nerek;
- jeśli u pacjenta występowała ciężka biegunka po zastosowaniu innych antybiotyków.

Podczas leczenia u pacjenta może wystąpić dodatni test Coombsa, który świadczy o obecności przeciwciał, które mogą niszczyć czerwone krwinki. Lekarz omówi to z pacjentem.

U pacjenta mogą wystąpić objawy przedmiotowe i podmiotowe ciężkich reakcji skórnych (patrz punkt 4). Jeśli u pacjenta wystąpią takie objawy, powinien natychmiast skontaktować się z lekarzem lub pielęgniarką, aby można było rozpocząć leczenie tych objawów.

Jeśli u pacjenta wystąpi ból mięśni o niewyjaśnionej przyczynie, tkliwość lub osłabienie mięśni i (lub) ciemne zabarwienie moczu, należy natychmiast poinformować o tym lekarza. Mogą to być objawy rozpadu mięśni (zwanego rabdomiolizą), który może prowadzić do problemów z nerkami.

Zaburzenia czynności wątroby

Jeśli u pacjenta wystąpi żółtolenie skóry i białkówki oczu, świąd skóry, ciemne zabarwienie moczu lub jasne zabarwienie stolca, należy powiedzieć o tym lekarzowi. Może to być objawem zaburzeń czynności wątroby, które lekarz powinien zweryfikować.

Jeśli pacjent ma wątpliwości, czy któraś z wyżej wymienionych sytuacji go dotyczy, należy o tym powiedzieć lekarzowi.

Meronem a inne leki

Należy powiedzieć lekarzowi, farmaceutce lub pielęgniarence o wszystkich przyjmowanych ostatnio lekach oraz tych, które pacjent zamierza przyjmować, ponieważ lek Meronem może zmieniać działanie niektórych leków a inne leki mogą wpływać na działanie leku Meronem.

Szczególnie należy powiedzieć lekarzowi, jeśli pacjent stosuje:

- Probenecyd (stosowany w leczeniu dny moczanowej).
- Kwas walproinowy, walproinian sodu lub walpromid (stosowane w leczeniu padaczki). Lek Meronem nie powinien być stosowany, ponieważ może spowodować osłabienie działania walproinianu sodu.
- Doustne leki przeciwzakrzepowe (stosowane w leczeniu lub zapobieganiu powstawania zakrzepów w naczyniach krwionośnych).

Ciąża i karmienie piersią

Jeśli pacjentka jest w ciąży lub karmi piersią, przypuszcza, że może być w ciąży lub gdy planuje mieć dziecko, powinna poradzić się lekarza lub farmaceuty przed zastosowaniem tego leku. Zaleca się, aby unikać podawania meropenemu pacjentkom w ciąży.

O tym czy pacjentka powinna przyjąć Meronem zdecyduje lekarz.

Jeśli pacjentka karmi lub zamierza karmić piersią, bardzo ważne jest, aby poinformowała o tym lekarza przed zastosowaniem leku Meronem. Małe ilości tego leku przenikają do mleka ludzkiego. Dlatego o zastosowaniu leku Meronem u kobiety w okresie karmienia piersią zdecyduje lekarz.

Prowadzenie pojazdów i obsługiwanie maszyn

Nie prowadzono badań nad wpływem na zdolność prowadzenia pojazdów i obsługiwanie maszyn. Stosowanie leku Meronem było związane z bólami głowy, uczuciem kłucia i drętwienia (parestezje).

Każde z tych działań niepożądanych może wpływać na zdolność prowadzenia pojazdów lub obsługiwanie maszyn.

Meronem może powodować mimowolne skurcze mięśni powodujące szybkie i niekontrolowane drżenia całego ciała (drgawki). Zazwyczaj towarzyszy temu utrata przytomności. Jeżeli u pacjenta wystąpi to działanie niepożądane, nie powinien prowadzić pojazdów ani obsługiwać maszyn.

Meronem zawiera sód

Lek Meronem, 500 mg: ten lek zawiera 45 mg sodu (główny składnik soli kuchennej) w każdej dawce zawierającej 500 mg meropenemu. Odpowiada to 2,25 % zalecanej maksymalnej dobowej dawki sodu w diecie u osób dorosłych.

Lek Meronem, 1 g: ten lek zawiera 90 mg sodu (główny składnik soli kuchennej) w każdej dawce zawierającej 1g meropenemu. Odpowiada to 4,5 % zalecanej maksymalnej dawki dobowej dawki sodu w diecie u osób dorosłych.

Jeżeli stan zdrowia pacjenta wymaga nadzorowania ilości spożywanego sodu, należy o tym poinformować lekarza, farmaceutę lub pielęgniarkę.

3. Jak stosować lek Meronem

Ten lek należy zawsze stosować zgodnie z zaleceniami lekarza, farmaceuty lub pielęgniarki. W razie wątpliwości należy zwrócić się do lekarza, farmaceuty lub pielęgniarki.

Stosowanie u dorosłych

- Dawka leku zależy od rodzaju zakażenia występującego u pacjenta, miejsca zakażenia w organizmie i nasilenia zakażenia. Lekarz zdecyduje o dawce potrzebnej pacjentowi.
- Dawka zwykle stosowana u dorosłych wynosi od 500 mg (miligramów) do 2 g (gramów). Lek jest zwykle stosowany co 8 godzin. Jednakże w przypadku uszkodzenia nerek dawki mogą być podawane rzadziej.

Stosowanie u dzieci i młodzieży

- Dawka leku u dzieci starszych niż 3 miesiące do 11 lat zależy od wieku i masy ciała dziecka. Zazwyczaj stosowana dawka wynosi od 10 mg do 40 mg leku Meronem na każdy kilogram (kg) masy ciała dziecka. Lek jest zwykle podawany co 8 godzin. Dzieciom o masie ciała większej niż 50 kg podaje się dawkę jak dorosłym.

Jak stosować Meronem

- Lek Meronem będzie podany pacjentowi we wstrzyknięciu lub wlewie do dużej żyły.
- Lek Meronem będzie podany przez lekarza lub pielęgniarkę.
- Czasami, niektórzy pacjenci, rodzice i opiekunowie mogą być przeszkoleni, by móc podać lek Meronem w domu. Instrukcja podawania jest umieszczona w tej ulotce (w punkcie „Instrukcja samodzielnego podawania leku Meronem w domu”). Samodzielne podawanie leku sobie lub innej osobie w warunkach domowych jest dozwolone wyłącznie po uprzednim przeszkoleniu przez lekarza lub pielęgniarkę. Zawsze należy stosować lek Meronem ściśle według zaleceń lekarza. W razie wątpliwości należy zwrócić się do lekarza.
- Lek nie powinien zostać podany po zmieszaniu z innym lub dodany do roztworów zawierających inne leki.
- Podanie może trwać 5 minut lub od 15 do 30 minut. Lekarz zdecyduje jak długo powinno trwać podawanie leku u pacjenta.
- Zazwyczaj lek powinien być podawany o tych samych porach dnia.

Zastosowanie większej niż zalecana dawki leku Meronem

W razie przypadkowego podania dawki leku większej niż zalecona przez lekarza, należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem lub udać do najbliższego szpitala.

Pominięcie zastosowania leku Meronem

Jeśli pominięto podanie leku, powinno to nastąpić jak najszybciej jest to możliwe. Jeśli czas do podania kolejnej dawki jest krótki, należy dawkę pominąć.

Nie należy podawać dawki podwójnej w celu uzupełnienia pominiętej dawki.

Przerwanie stosowania leku Meronem

Nie należy przerywać stosowania leku Meronem dopóki nie zaleci tego lekarz.

W razie wątpliwości związanych ze stosowaniem leku, należy zwrócić się do lekarza, farmaceuty lub pielęgniarki.

4. Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, ten lek również może powodować działania niepożądane, chociaż nie u każdego one wystąpią.

Ciężkie reakcje alergiczne

Jeśli wystąpią jakiegokolwiek z tych objawów przedmiotowych lub podmiotowych **należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem lub pielęgniarką**. Pacjent może pilnie potrzebować pomocy medycznej. Do objawów przedmiotowych i podmiotowych mogą należeć szybko pojawiające się:

- ciężka wysypka, swędzenie lub pokrzywka na skórze;
- obrzęki twarzy, ust, języka lub innych części ciała;
- duszność, świsty lub trudności w oddychaniu;
- ciężkie reakcje skórne obejmujące:
 - ciężkie reakcje nadwrażliwości w tym gorączka, wysypka skórna, zmiany wyników badania krwi służących ocenie czynności wątroby (zwiększenie aktywności enzymów wątrobowych) oraz zwiększenie liczby pewnego rodzaju krwinek białych (eozynofilów), a także powiększenie węzłów chłonnych. Mogą być one objawami wielonarządowego zaburzenia na tle nadwrażliwości, określanego jako zespół reakcji polekowej z eozynofilią i objawami układowymi.
 - ciężką, czerwoną, łuszczącą się wysypkę, guzy skórne zawierające ropę, pęcherze lub złuszczenie skóry, które mogą być związane z gorączką i bólem stawów.
 - ciężkie wysypki skórne, które mogą pojawić się jako czerwone okrągłe plamy na tułowie, często z pęcherzami po środku, złuszczeniem skóry, owrzodzeniami jamy ustnej, gardła, nosa, narządów płciowych i oczu i mogą być poprzedzone gorączką i objawami grypopodobnymi [pęcherzowy rumień wielopostaciowy (zespół Stevensa-Johnsona)] lub w bardziej ciężkiej postaci [toksyczna nekroliza naskórka (zespół Lyella)].

Uszkodzenie czerwonych krwinek (częstość nieznana)

Do objawów należy:

- pojawienie się niespodziewanej duszności;
- czerwone lub brązowe zabarwienie moczu.

Jeśli wystąpi którykolwiek z powyższych objawów **należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem**.

Rozpad mięśni

- Ból mięśni o niewyjaśnionej przyczynie, tkliwość lub osłabienie mięśni i (lub) ciemne zabarwienie moczu.

Jeśli wystąpią te objawy przedmiotowe lub podmiotowe, **należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem.**

Zaburzenia czynności wątroby (niezbyt często)

- Zażółcenie skóry i białówek oczu, świąd skóry, ciemne zabarwienie moczu lub jasne zabarwienie stolca.

Jeśli u pacjenta wystąpią te objawy przedmiotowe lub podmiotowe, **należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem.**

Inne możliwe działania niepożądane

Częste (mogą wystąpić nie częściej niż u 1 na 10 osób)

- Bóle brzucha.
- Nudności.
- Wymioty.
- Biegunka.
- Bóle głowy.
- Wysypka, świąd skóry.
- Stan zapalny i ból.
- Zwiększenie liczby płytek krwi (w badaniu krwi).
- Zmiany wyników badań diagnostycznych świadczących o czynności wątroby.

Niezbyt często (mogą wystąpić nie częściej niż u 1 na 100 osób)

- Zmiany we krwi. W tym zmniejszenie liczby płytek krwi (może powodować łatwe siniaczenie), zwiększenie liczby niektórych białych krwinek, zmniejszenie liczby innych białych krwinek, zwiększenie stężenia bilirubiny we krwi. Lekarz może zalecić wykonanie kontrolnych badań krwi.
- Zmiany wyników badań krwi, w tym badań świadczących o czynności nerek.
- Zmniejszone stężenie potasu we krwi pacjenta (co może powodować osłabienie, skurcze mięśni, mrowienie i zaburzenia rytmu serca).
- Uczucie mrowienia (igły, szpilki).
- Zakażenia grzybicze jamy ustnej lub pochwy (pleśniawki).
- Zapalenie jelit z biegunką.
- Ból żyl w miejscu podania leku Meronem.
- Inne zmiany we krwi. Do objawów należą częste zakażenia, gorączka i ból gardła. Od czasu do czasu lekarz może zalecić wykonanie badań kontrolnych krwi.

Rzadko (mogą wystąpić nie częściej niż u 1 na 1 000 osób)

- Drgawki.
- Ostra dezorientacja i stan splątania (majaczenie).

Podczas stosowania innych leków tego samego rodzaju obserwowano przypadki **nagłego bólu w klatce piersiowej**, który może być objawem potencjalnie ciężkiej reakcji alergicznej zwanej zespołem Kounisa. Jeśli wystąpi takie działanie niepożądane, należy niezwłocznie powiedzieć o tym lekarzowi lub pielęgniarce.

Zgłaszanie działań niepożądanych

Jeśli wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi, farmaceucie lub pielęgniarce. Działania niepożądane można zgłaszać bezpośrednio do Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań Produktów Leczniczych Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Al. Jerozolimskie 181C

02-222 Warszawa

Tel.: + 48 22 49 21 301

Faks: + 48 22 49 21 309

Strona internetowa: <https://smz.ezdrowie.gov.pl>

Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu lub przedstawicielowi podmiotu odpowiedzialnego.

Dzięki zgłaszaniu działań niepożądanych można będzie zgromadzić więcej informacji na temat bezpieczeństwa stosowania leku.

5. Jak przechowywać lek Meronem

Lek przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.

Nie stosować tego leku po upływie terminu ważności zamieszczonego na pudełku. Termin ważności oznacza ostatni dzień podanego miesiąca.

Przechowywać w temperaturze do 30°C.

Wstrzyknięcie

Po rozpuszczeniu: roztwór do wstrzyknięcia dożylnego należy podać niezwłocznie po sporządzeniu. Sporządzonego roztworu przed podaniem w postaci dożylnego wstrzyknięcia nie należy przechowywać dłużej niż:

- 3 godziny w temperaturze do 25°C;
- 12 godzin w stanie schłodzonym (2-8°C).

Infuzja (wlew dożylny)

Po rozpuszczeniu: roztwór do infuzji dożylnej należy podać bezpośrednio po sporządzeniu. Sporządzonego roztworu przed jego podaniem w postaci infuzji nie należy przechowywać dłużej niż:

- 3 godziny w temperaturze do 25°C, jeśli Meronem rozpuszczono w roztworze chlorku sodu;
- 24 godziny w stanie schłodzonym (2-8°C), jeśli Meronem rozpuszczono w roztworze chlorku sodu;
- jeśli Meronem rozpuszczono w roztworze dekstrozy, sporządzony roztwór należy podać natychmiast.

Z punktu widzenia czystości mikrobiologicznej roztwór należy podać niezwłocznie, chyba że sposób otwierania, rozpuszczania i rozcieńczania wyklucza ryzyko zanieczyszczenia mikrobiologicznego.

Jeżeli roztwór nie zostanie podany niezwłocznie, odpowiedzialność za okres i warunki przechowywania ponosi użytkownik.

Nie zamrażać sporządzonego roztworu.

Leków nie należy wyrzucać do kanalizacji ani domowych pojemników na odpadki. Należy zapytać farmaceutę, jak usunąć leki, których się już nie używa. Takie postępowanie pomoże chronić środowisko.

6. Zawartość opakowania i inne informacje

Co zawiera lek Meronem

Lek Meronem, 500 mg: Substancją czynną leku jest meropenem. Każda fiolka zawiera 500 mg meropenemu bezwodnego w postaci meropenemu trójwodnego.

Lek Meronem, 1 g: Substancją czynną leku jest meropenem. Każda fiolka zawiera 1 g meropenemu bezwodnego w postaci meropenemu trójwodnego.

Pozostały składnik leku to sodu węglan bezwodny.

Jak wygląda lek Meronem i co zawiera opakowanie

Meronem to biały do jasnożółtego proszek w fiolce, służący do sporządzania roztworu do wstrzykiwań lub infuzji. Opakowanie zawiera 1 lub 10 fiolek w tekturowym pudełku.

Podmiot odpowiedzialny

Pfizer Europe MA EEIG
Boulevard de la Plaine 17
1050 Bruxelles
Belgia

Wytwórca

Pfizer Service Company BV
10 Hoge Wei
1930 Zaventem
Belgia

W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji dotyczących tego leku, należy zwrócić się do przedstawiciela podmiotu odpowiedzialnego:

Pfizer Polska Sp. z o.o.
Tel. +48 22 335 61 00

Ten lek jest dopuszczony do obrotu w krajach członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego i w Zjednoczonym Królestwie (Irlandii Północnej) pod następującymi nazwami:

Belgia: Meronem IV

Cypr: MERONEM

Republika Czech: MERONEM

Finlandia: Meronem

Francja: MERONEM

Grecja: Meronem

Włochy: MERREM

Luksemburg: Meronem IV

Polska: Meronem

Szwecja: Meronem

Zjednoczone Królestwo (Irlandia Północna): Meronem IV

Data ostatniej aktualizacji ulotki: 07/2025

Porada – edukacja medyczna

Antybiotyki są stosowane w celu leczenia zakażeń bakteryjnych. Są one nieskuteczne w przypadku zakażeń wirusowych.

Zdarzają się zakażenia bakteryjne niepoddające się leczeniu antybiotykami. Jedną z najczęstszych przyczyn takich przypadków jest oporność bakterii na stosowany antybiotyk. To oznacza, że mimo stosowania antybiotyków niektóre bakterie mogą przetrwać lub się namnażać.

Może być wiele przyczyn oporności bakterii. Ostrożne stosowanie antybiotyków może pomóc w zmniejszeniu możliwości tworzenia się oporności.

Jeśli lekarz przepisał antybiotyk, oznacza to, że pacjent potrzebuje go wyłącznie z powodu występującej aktualnie choroby. Stosując się do poniższych uwag można zapobiegać oporności bakterii, powodującej, że antybiotyk przestaje działać.

1. Bardzo ważne jest stosowanie antybiotyku w odpowiedniej dawce, w odpowiednim czasie i przez odpowiednią liczbę dni. Należy przeczytać instrukcje w ulotce dla pacjenta, a w przypadku wątpliwości zwrócić się do lekarza lub farmaceuty z prośbą o objaśnienie.
2. Nie powinno się stosować antybiotyku dopóki nie został przepisany przez lekarza i powinno się go stosować wyłącznie do leczenia zakażenia, na które został przepisany.
3. Nie powinno się stosować antybiotyku przepisanego innej osobie nawet, jeśli miała ona podobne objawy.
4. Nie powinno się przekazywać przepisanego dla siebie antybiotyku innym osobom.
5. Resztę nieużytego antybiotyku przepisanego przez lekarza należy odnieść do apteki w celu prawidłowego zniszczenia.

Informacje przeznaczone wyłącznie dla fachowego personelu medycznego:

Instrukcja samodzielnego podawania leku Meronem w domu

Niektórzy pacjenci, rodzice i opiekunowie mogą zostać przeszkoleni by móc podać lek Meronem w domu.

Ostrzeżenie. Lek można podawać samodzielnie w domu tylko po wcześniejszym przeszkoleniu przez lekarza lub pielęgniarkę.

Jak przygotować lek

- Ten lek musi być zmieszany z innym płynem (rozpuszczalnik). Lekarz poinstruuje ile rozpuszczalnika należy użyć.
 - Lek należy podać bezpośrednio po sporządzeniu. Nie zamrażać przygotowanego leku.
1. Należy umyć i dobrze osuszyć ręce. Przygotować czyste miejsce robocze.
 2. Wyjąć butelkę (fiolkę) leku Meronem z opakowania. Należy sprawdzić fiolkę i datę ważności. Należy sprawdzić czy nie ma oznak zniszczenia opakowania leku.
 3. Należy usunąć kolorowe zamknięcie i przetrzeć szary gumowy korek wacikiem nasączonym alkoholem. Poczekać aż korek wyschnie.
 4. Należy połączyć nową jałową igłę z nową jałową strzykawką, nie dotykając ich końców.
 5. Do strzykawki należy nabrać zaleconą ilość wody do wstrzykiwań. Potrzebna ilość wody znajduje się w tabeli poniżej:

Dawka leku Meronem	Ilość wody do wstrzykiwań potrzebna do rozpuszczenia
500 mg (miligramów)	10 ml (mililitrów)
1 g (gram)	20 ml
1,5 g	30 ml
2 g	40 ml

Uwaga: Jeśli przepisana dawka leku Meronem jest większa niż 1 g, będzie potrzebna więcej niż jedna fiołka leku Meronem. Można wtedy roztwór z wielu fiolek nabrać do jednej strzykawki.

6. Igłę strzykawki umieścić na środku gumowego korka, wbić ją i dodać wodę do wstrzykiwań znajdującą się w strzykawce do fiołki lub fiolek z lekiem Meronem.
7. Usunąć igłę z fiołki i wstrząsnąć dobrze fiołką przez około 5 sekund lub do czasu rozpuszczenia proszku. Jeszcze raz przetrzeć gumowy korek nowym wacikiem nasączonym alkoholem i poczekać aż korek wyschnie.
8. Upewnić się, że tłok strzykawki jest wciśnięty do końca, następnie ponownie wkląć igłę przez gumowy szary korek. Należy trzymać strzykawkę i fiolkę, a następnie odwrócić fiolkę do góry dnem.
9. Trzymając koniec igły zanurzony w roztworze, należy pociągnąć tłok strzykawki i nabrać roztwór z fiołki do strzykawki.
10. Igłę na strzykawce usunąć z fiołki i odłożyć pustą fiolkę w bezpieczne miejsce.
11. Należy trzymać strzykawkę w pozycji pionowej, a koniec igły skierowany do góry. Puknąć lekko w strzykawkę tak, aby pęcherzyki powietrza w strzykawce przedostały się do góry.
12. Usunąć całe powietrze ze strzykawki delikatnie naciskając tłok, aż całe powietrze zostanie usunięte.

13. Jeśli lek Meronem jest stosowany w domu, użyte igły i linie do podawania infuzji należy usunąć we właściwy sposób. Jeśli lekarz zdecyduje o przerwaniu leczenia, należy niewykorzystany lek usunąć zgodnie z lokalnymi przepisami.

Podawanie leku

Lek może być podany przez krótką kaniulę lub wenflon lub przez port lub linię centralną.

Podawanie leku Meronem przez krótką kaniulę lub wenflon

1. Usunąć igłę ze strzykawki i ostrożnie wyrzucić do pojemnika przeznaczonego na ostre odpady.
2. Przeczyścić koniec kaniuli lub wenflonu wacikiem nasączonym alkoholem i poczekać aż wyschnie. Zdjąć zamknięcie kaniuli i podłączyć strzykawkę.
3. Powoli naciskać tłok strzykawki tak, aby podawać antybiotyk równomiernie przez około 5 minut.
4. Po zakończeniu podawania antybiotyku i opróżnieniu strzykawki, odłączyć strzykawkę i przepłukać kaniulę zgodnie z zaleceniami lekarza lub pielęgniarki.
5. Zamknąć kaniulę i ostrożnie wyrzucić strzykawkę do pojemnika przeznaczonego na ostre odpady.

Podawanie leku Meronem przez port lub dojście centralne

1. Zdjąć zamknięcie portu lub linii centralnej, przeczyścić koniec linii wacikiem nasączonym alkoholem i poczekać aż wyschnie.
2. Podłączyć strzykawkę i powoli naciskać tłok strzykawki, aby podawać antybiotyk równomiernie, przez około 5 minut.
3. Po zakończeniu podawania antybiotyku, odłączyć strzykawkę i przepłukać linię zgodnie z zaleceniami lekarza lub pielęgniarki.
4. Założyć nowe zamknięcie na linię centralną i ostrożnie wyrzucić strzykawkę do pojemnika przeznaczonego na ostre odpady.